

PRACA I GODNE ŻYCIE DLA KOBIET OFIAR PRZEMOCY

Głównym celem projektu „Praca i godne życie dla kobiet ofiar przemocy” jest wyrównywanie szans oraz poprawa sytuacji życiowej i zawodowej kobiet doświadczających przemocy w rodzinie. Wieloletnie pozostawanie w związku opartym na przemocy, izolacja społeczna, wyuczona bezradność oraz niska samoocena sprawiają, że kobietom tym jest szczególnie trudno znaleźć zatrudnienie i utrzymać się na rynku pracy. Nierzadko źródłem bezrobocia kobiet doświadczających przemocy jest postawa dominującego partnera, podważającego ich umiejętności i kompetencje lub wręcz nakazującego im pozostanie w domu. Z czasem coraz większą rolę zaczyna odgrywać czynnik czasu, powodujący dezaktualizację ich kompetencji zawodowych, a co za tym idzie malejącą atrakcyjność tej grupy kobiet jako pracowników. Tradycyjne formy wsparcia udzielanego kobietom doświadczającym przemocy skupiają się zazwyczaj na niwelowaniu negatywnych skutków psychicznych długoletniego pozostawania w patologicznym związku i ewentualnie udzielaniu im pomocy prawnej. Rzadko kiedy jednak oddziaływaniom tym towarzyszy troska o rozwój zawodowy kobiet i ich usamodzielnienie ekonomiczne. Liczne badania przeprowadzone w tej grupie kobiet pokazują, iż jedną z największych barier na ich drodze do uwolnienia się z krzywdzącego związku jest brak niezależności ekonomicznej. Nasz projekt wypełnia właśnie tę lukę. Proponowane przez nas rozwiązania w nowatorski i efektywny sposób łączą pomoc psychologiczną i prawną, opiekę nad osobami zależnymi z aktywizacją zawodową i budowaniem skutecznego systemu zwalczania przemocy wobec kobiet i dzieci w rodzinie. Pomagając kobietom doświadczającym przemocy w rodzinie w powrocie na rynek pracy ułatwiamy im uzyskanie niezależności ekonomicznej i uwolnienie się z krzywdzącego związku. Istotną rolę w projekcie odgrywa uwrażliwianie pracodawców oraz przedstawicieli innych w których zakresie działania leży przeciwdziałanie przemocy wobec kobiet na temat związku między przemocą w rodzinie a pozycją kobiet na rynku pracy.

Ważną cechą modelu, poza wspomnianym już interdyscyplinarnym charakterem, jest możliwość dostosowywania proponowanej pomocy do indywidualnych potrzeb i możliwości beneficjentek. Zarówno na poziomie oddziaływań psychologicznych, jak i edukacji prawnej, proponowany przez nas model zakłada uzupełnienie zajęć grupowych o indywidualne konsultacje – dostosowane swym tematem i częstotliwością do oczekiwań konkretnych beneficjentek.

Podobnie na poziomie aktywizacji zawodowej stwarzamy możliwość wyboru jednej z kilku ścieżek doskonalenia zawodowego. Na podstawie konsultacji z doradcą zawodowym oraz opracowanej indywidualnej ścieżki kariery zawodowej istnieje możliwość wyboru jednej z 3 ścieżek aktywizacji zawodowej:

- ukończenie kursu zawodowego podnoszącego kwalifikacje i ułatwiającego podjęcie atrakcyjnej pracy;
- ukończenie cyklu szkoleń prowadzących do założenia własnej działalności gospodarczej;
- ukończenie cyklu zajęć, których efektem będzie stworzenie spółdzielni socjalnej.

Szczególne ważne jako forma aktywizacji zawodowej są dla nas spółdzielnie. Ze względu na swój wspólnotowy charakter, demokratyczny system zarządzania, nacisk na kooperacje i wzajemne wspomaganie się członków/kiń stanowią dla kobiet doświadczających przemocy szczególnie wartościową ofertę. Tworzenie i współpraca w ramach spółdzielni nie służy bowiem wyłącznie zaspokojeniu potrzeb ekonomicznych. Stanowi także formę terapii – uczy samodzielności, solidarności, przywraca poczucie sprawstwa, rozwija kreatywność i aktywność, odbudowuje uje więzi międzyludzkie. W utworzonych przez kobiety spółdzielniach istotną rolę będzie odgrywał rozbudowany system wsparcia ułatwiający godzenie życia rodzinnego i zawodowego.

Projekt nasz w pełni odpowiada celom określonym w Decyzji Parlamentu Europejskiego nr. 771/2006/WE z dnia 17.05.2006 roku ze względu na to, że:

- promuje równouprawnienie i przeciwdziałanie dyskryminacji nie tylko ze względu na płeć ale również ze względu na sytuację rodzinną poprzez m. in. podnoszenie znajomości prawa antydyskryminacyjnego i pokazywanie związku między przemocą wobec kobiet a ich pozycją na rynku pracy;
- podnosi stan wiedzy i świadomość pracowników różnych służb w zakresie przeciwdziałania dyskryminacji i przemocy wobec kobiet;
- pobudza do dyskusji na temat sposobu zwiększania udziału kobiet doświadczających przemocy w życiu publicznym, zawodowym i rodzinnym (niezbędni dla poszczególnych grup zawodowych, konferencja, konkurs, tworzenie koalicji);
- eliminuje stereotypy i uprzedzenia w stosunku do kobiet doświadczających przemocy oraz budowanie więzi pomiędzy różnymi grupami społecznymi (przedstawiciele różnych instytucji, w których zakresie działania leży przeciwdziałanie przemocy oraz aktywizacja zawodowa).